

mægtig; overlader ham selv at bestemme, hvem han vil risikere at betro Udøvelsen af disse Forretninger til. Men naar man kommer til en Mand og siger til ham, at han ikke selv maa bestemme, hvem der skal antages, men at det fremtidig bestemmes af Ministeriet eller Amtet, idet i saa Tilfælde selvfølgelig ogsaa Ministeriet eller Amtet lønner vedkommende, saa kan man ikke længere sige: Du skal staa til Ansvar for alt det, som den Fuldmægtig foretager sig; som du ikke selv har antaget, men som andre have tyunget dig til at tage, og det vil da være vanskeligt at udfinde, hvorledes man saa skal ordne Ansvaret indbyrdes imellem dem. Det er jo rimeligt nok, at man vil kunne finde Regler, der kunne ordne Forholdet i denne Henseende, men det bliver ingenlunde let, og den første Forudsætning derfor er, at man er villig til at udrede de Udgifter, det medfører. Jeg skal dog meget gerne, hvis det viser sig, at det høje Finansudvalg ønsker, at man skal ind paa en saadan Omordning, være villig til at udarbejde Forslag, gaaende ud paa en saadan Omordning. Saa længe man har den nuværende Ordning, mener jeg imidlertid ikke, at man kan nægte Retsbetjentsfuldmægtigene at have private Forretninger, thi det er jo netop under den Forudsætning, at Kontorholdsgodtgørelsen er sat saa lavt, som Tilfældet er nu. Saa længe man bliver ved det, maa man derfor ogsaa blive ved det, der i øvrigt hører med til Systemet.

Hvorledes Forholdene ere i det specielle Tilfælde ovre i Fredericia, som det ærede Medlem omtalte, skal jeg ikke ved denne Lejlighed udtale mig om. Der er paabegyndt en Undersøgelse deraf, og denne vil blive fortsat, men saa længe dens Resultat ikke foreligger, ville ærede Medlemmer forstaa, at jeg ikke ønsker at udtale mig, hverken om, hvad der maatte være passeret, eller hvorledes det maatte være passeret. Saa snart der foreligger de nødvendige Oplysninger herom, skal der selvfølgelig blive gjort yderligere Skridt. Jeg mener, at naar der foreligger et saadant Tilfælde som dette, saa gælder det først og fremmest om at foretage en saa nøjagtig Undersøgelse som muligt af, hvad der virkelig er passeret, og hvorledes det er passeret, forinden man giver sig til at tage Bestemmelse om, hvad man i den Anledning vil foretage sig.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg takker den ærede Minister

for hans Tilsagn om Medvirkningen til en anden Ordning af disse Forhold, saaledes at der fremtidig bliver fastlønnede Fuldmægtige paa Retskontorerne, og samtidig saaledes, at de ikke antages af Retsbetjenten selv. Naar Ministeren imidlertid mente, at der ikke, saa længe den nuværende Ordning eksisterede, kunde være Tale om at forbyde Fuldmægtigene paa Retskontorerne at drive private Forretninger, fordi de blive saa lavt lønede, saa synes jeg, der dog var den Udvej, at man kunde sige, at Fuldmægtigene paa et Retsbetjentkontor ikke maatte drive private Forretninger, men at man saa til Gengæld betalte dem noget mere, hvilket vilde medføre, at naar man skulde fastsætte Udgifterne og Lønningerne for de næste 5 Aar, vilde man komme til større Udgifter. Den Omstændighed, at Fuldmægtigene paa Byfogedkontorerne hidtil have haft Lov til at drive private Forretninger, har jo medført Misbrug i flere Tilfælde. Vilde det derfor ikke være naturligt, at man helt forbød dette, men saa ogsaa tog Konsekvenserne og ydede vedkommende en passende Løn? Fordi Byfogedfuldmægtigene mange Gange have en Indtægt af 15—16,000 Kr., behøver det dog ikke at være saaledes, at man skal sørge for, at Lønnen bliver saa stor. Man kan godt faa en udmærket Fuldmægtig paa et Kontor med en Lønning, som ikke behøver at være meget større end den, der nu ydes af Kontorholdsgodtgørelsen. Naar det for Eksempel paa Byfogedkontoret i Fredericia var saaledes, at der sad en Jurist, det var Fuldmægtigen, desuden en afskediget Stabssergent, en fungerende Oversergent, en Overbetjent og et Par Politibetjente, og der derfor betalte 4,430 Kr. til Kontorhold, saa tror jeg ikke, man behøvede noget meget højere Beløb for at faa en yngre, dygtig Fuldmægtig til at udføre Arbejdet der, selv om det fastsloges, at han ikke maatte drive private Forretninger ved Siden af. Jeg vil derfor henstille, om den Ordning, som en tidligere Justitsminister traf, at der ikke maa drives private Forretninger ved Siden af, maa blive skærpet, saaledes at Fuldmægtigene ved Retskontorerne overhovedet ikke maa have Lov til at drive private Forretninger.

Justitsministeren (*Alberti*): Den Fremgangsmaade, det ærede Medlem foreslog at anvende, vil vanskelig kunne bringes til Udførelse. Det er naturligvis en let Sag at sige: Fra i Dag af maa